

требно е преди сичко да ся обръща вниманіе на народны тѣ сказанія повече отъ колко то да сега. Съсъ сказаніе са наченва исторія та, съсъ сказаніе трѣба да са начене и преподаванье то на исторія та. Въ сказаніе то живѣе и са движи духъ тѣ на народа въ негова та младина, въ сказаніе то са отразява исторія та, какъ са е тя представяла на фантазія та и на възрѣніе то на народа, кой то чрезъ чувства та си само можалъ да проумѣва; за туй народъ тѣ налага на него печата на самобытныя си и вътрѣшенъ свой характеръ и на сѣщность та на своя та національность. За да испълне преподаванье то на исторія та своя та задача, грѣцки тѣ и нѣмски сказанія трѣба да стоѣтъ на първо то мѣсто. Въ едно историческо съчиненіе за първоначално то преподаванье, Зигфридъ и Роландъ, Геркулесъ и Тезей иматъ сѣщо то значеніе, кое то Александръ или Карлъ Великій. Ако са взремъ отъ близо въ исторія та на сички тѣ велики герои доро и въ римска та до пунически тѣ войны, ще видимъ, че въ тѣхъ силно владѣе сказаніе то; и въ наша та исторія то освѣтява не само Карла Великаго и Фридриха Барбаросса, но достига до Вилхелма Телля и играе въ живота на сѣкиго героя. Сички тѣ велики челоувѣцы, кои то живѣють въ память та на народа, ставатъ достояніе на народна та фантазія, коя то ги пренося въ идеалныя міръ на съзерцаніе то за да могътъ да са наслаждаватъ отъ тѣхъ и разумъ тѣ и чувство то. Чрезъ міра на народны тѣ сказанія трѣба да влѣзе ученикъ тѣ въ міра на исторія та. Исторія та на сказанія та трѣба да бѣде увертюра та, първый тѣ концертъ, звукове тѣ на кой то ѣко преграбчатъ душа та и ѣ напълнятъ съ охоты и любовь къмъ изученіе то на исторія та. Сама